

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

contacts

CULORILE TABLOULUI

O viață minunată

Înfruntarea dragonilor

Cere mult curaj!

Provocarea mea

Să cuceresc muntele

NOTA EDITORULUI TOȚI SUNTEM ÎNVIŢĂTORI

Am o mărturisire de făcut: îmi place să câştig! Fie că este la sport, la vreun joc sau, din nefericire, în vreo ceartă, spiritul meu competitiv iese la suprafaţă iar eu trebuie să mă străduiesc să-l ţin sub control. Nici un joc nu este prea simplu pentru mine când încerc să dezvolt vreo strategie. Am creat strategii (deşi în mare parte inutile!) şi pentru jocuri simple precum „Şerpi şi scări” sau „Mergi la pescuit”.

Îmi place şi să aud sau să citesc despre „învingători” din diferite domenii sau situaţii – doctori care fac diferite progrese în medicină, inventatori care s-au gândit la ceva ce nimeni altcineva nu s-a gândit înainte, lideri care găsesc soluţii la probleme aparent de nerezolvat, echipe sportive ce triumfă în ciuda tuturor neşanselor, etc.

Există nenumărate site-uri de internet, cărţi, articole, oratori motivaţionali etc care îţi promet să te ajute „să-ţi atingi potenţialul” şi să intri în rând cu învingătorii. Cuvântul lui Dumnezeu vorbeşte de asemenea despre îmbunătăţire, progres, dezvoltare şi despre a fi un învingător: „Noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit”.¹

Însă, bineînţeles, a câştiga din punctul de vedere al lui Dumnezeu este foarte diferit de conceptul promovat de societatea în general. Dumnezeu măsoară câştigul cu un set complet diferit de reguli. În jocul vieţii câştigăm puncte dacă Îl lăsăm pe Iisus să se exprime prin faptele şi prin cuvintele noastre, atunci când jucăm cu caracter şi angajament, când facem tot ce putem cu talentele noastre şi în atribuţiile pe care El ni le dă şi când îi iubim pe cei pe care El îi pune în calea noastră.

Şi, mai important este că, în ochii Tatălui nostru iubitor, noi suntem *deja* învingători, chiar dacă nu ne vedem așa: „Voi, copilaşilor, sunteţi din Dumnezeu şi i-aţi biruit”.²

Deci, ne vedem pe podium!

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îţi oferim o varietate largă de cărţi, materiale audio şi video pentru inspiraţia şi hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
în atenţia lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
Bucureşti

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toşu

© 2015 Activated.

Toate drepturile rezervate.
Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepţiile fiind menţionate explicit.

A-RO-MG-AM-170-X

1. Romani 8:37

2. 1 Ioan 4:4

PÂNĂ LA LINIA DE SOSIRE!

AUTOR NECUNOSCUȚ

VIAȚA LUI JOHN STEPHEN AKHWARI, așa cum este ea prezentată în cartea lui Bud Greenspan „*Cele mai importante 100 de momente din istoria Olimpică*” poate fi o mare sursă de inspirație.

Când învingătorul maratonului Olimpiadei din Mexico City, 1968, a trecut linia de sosire, oficialii au crezut că întrecerea a luat sfârșit. Însă, o oră mai târziu, John Stephen Akhwari, un alergător din Tanzania, a intrat pe stadion. Însângerat și bandajat din cauza unei căzături, schiopăta dureros la fiecare pas.

În timp ce Akhwari făcea turul pistei, mulțimea a început să-l aclame cu putere. Când a trecut linia de sosire ai fi crezut că, după strigă-

tele publicului, el este învingătorul.

Mai târziu, întrebat fiind de ce nu a abandonat, Akhwari a răspuns: „Nu cred că înțelegeți. Țara mea nu m-a trimis 5000 de mile distanță ca să încep cursa, ci ca să o închei.”

Când ajungi în viață să fii lovit și însângerat, continuă; Creatorul nu te-a trimis aici ca să începi cursa, ci ca să o termini! „Și noi... să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm ținută la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Iisus”.¹

Dr. A.B. Meldrum a exprimat această idee în felul următor: „Dacă dorești să excelezi în orice, atunci să nu uiți că succesul tău nu depinde de strălucirea și de impetuoșitatea ta, ci de hotărârea nestăvilă și dedicată de a nu renunța”. Sau, cu alte cuvinte „Luptă-te lupta cea bună a credinței”.²

George Matheson, ministru scoțian și poet, este un alt exemplu de om care nu a renunțat, în ciuda problemelor de început de orbire. El a dat următorul sfat: „Noi câștigăm, nu într-un mod strălucitor, ci prin perseverență”.

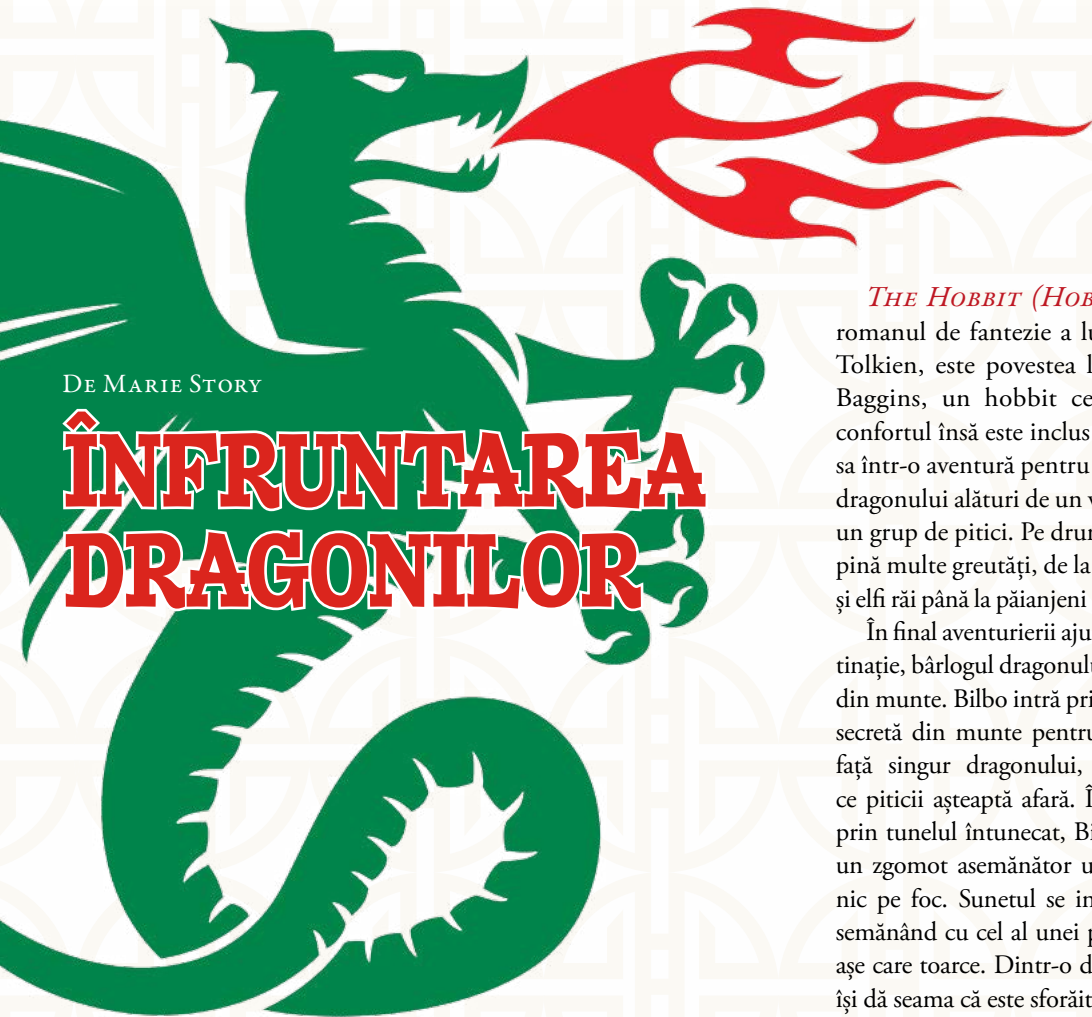
Mergi înainte indiferent de cât te costă. Luptă în continuare în ciuda tuturor rănilor. Continuă să alergi, indiferent de câte ori te împiedici și cazii. Taieturile, rănilor, zgârieturile și cicatricele tale sunt în ochii lui Dumnezeu medalii de onoare, ele dovedind că ai avut credința, curajul și hotărârea de a continua chiar și atunci când ți-a fost greu! Poate ai căzut uneori, dar nu ai renunțat.

Iar la sfârșitul cursei vei putea spune precum apostolul Pavel: „Vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Iisus”.³ ■

1. Evrei 12:1-2

2. 1 Timotei 6:12

3. Fapte 20:24

DE MARIE STORY

ÎNFRUNTAREA DRAGONILOR

THE HOBBIT (HOBBITUL), romanul de fantezie a lui J.R.R. Tolkien, este povestea lui Bilbo Baggins, un hobbit ce iubește confortul însă este inclus fără voia sa într-o aventură pentru comoara dragonului alături de un vrăjitor și un grup de pitici. Pe drum întâmpină multe greutăți, de la spiriduși și elfi răi până la păianjeni giganti.

În final aventurierii ajung la destinație, bârlogul dragonului Smaug din munte. Bilbo intră printr-o ușă secretă din munte pentru a-i face față singur dragonului, în timp ce piticii așteaptă afară. Înaintând prin tunelul întunecat, Bilbo aude un zgomot asemănător unui ceainic pe foc. Sunetul se intensifică, semănând cu cel al unei pisici uriașe care toarce. Dintr-o dată Bilbo își dă seama că este sforăitul dragonului din peșteră.

Bilbo împietrește. Nu își dorește decât să facă cale îtoarsă și aproape că o face, însă apoi decide să continue. Tolkien scrie: „Să continue a fost cel mai curajos lucru pe care l-a făcut vreodată. Lucrurile înspăimântătoare care au urmat nu se comparau cu asta. Lupta lui reală începuse când era în tunel, singur, chiar înainte de a vedea pericolul enorm ce îl aștepta”.

Toți ne confruntăm cu provocări de care am vrea să fugim, chiar

înainte de a avea șansa să vedem ce este înainte. Înfruntarea dragonului (sau a oricărui alt obstacol care ne sperie) poate cere mult curaj și nu întotdeauna în felul în care ni l-am imaginat. Testul lui Bilbo a fost în tunel. El a trebuit să-și înfrunte teama și nesiguranța chiar înainte de a face față dragonului.

Acești „dragoni” din viața noastră uneori nu par atât de mari altora, doar nouă, și de aceea trebuie să găsim cheia victoriei în noi înșine. C. S. Lewis a scris: „Curajul nu este o virtute pur și simplu, ci materializarea oricărei virtuți în momentul de încercare”. Uneori este mai bine dacă nu avem un plan B când trebuie să facem ceea ce este bine.

Dacă ești ca mine probabil că simți că un asemenea curaj este aproape imposibil. Oricât de puternici am fi, sau încercăm să fim, de multe ori ne lipsește temperamentul necesar pentru a depăși problemele. Deci, unde putem găsi curajul pentru a face față provocărilor vieții?

Iosua 1:9 ne spune: „Întărește-te și îmbărbătează-te. Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul Dumnezeuul tău este cu tine în tot ce vei face”. Putem avea curaj pentru că Dumnezeu este cu noi. El nu ne trimite singuri să ne înfruntăm dragonii. El este alături de noi, ne susține, ne dă putere și curaj dar ne și promite să ne poarte tot drumul.

Odată ce l-ai cerut lui Dumnezeu să-ți dea curaj, trebuie să alegi

să-l folosești, chiar dacă nu te simți curajos. Căci dacă vei pași înainte vei avea curajul necesar. Este în regulă dacă nu ai foarte mult curaj la momentul prezent. De obicei curajul înseamnă să pui un picior înaintea celuilalt, să faci pași mici, uneori chiar foarte mici, dar pași înainte. Ori de câte ori faci o alegere curajoasă îți întărești curajul și te pregătești de alte provocări mai mari. Curajul începe cu o decizie, apoi crește pe măsură ce îl folosești.

Bilbo și-a clădit curajul puțin câte puțin pe parcursul călătoriei. S-a luptat cu dușmani înfricoșători și a câștigat. S-a confruntat cu probleme dificile și a găsit soluții. De fiecare dată când a înfruntat cu curaj o provocare a fost o investiție în curajul lui; iar aceste investiții au dat rezultate când a sosit momentul să înfrunte dragonul.

Garda regelui în Grecia antică aveau un motto: „Toți oamenii au temeri, dar cei curajoși își lasă frica și se aventurează înainte, uneori spre moarte, dar întotdeauna spre victorie”. Deci, înfruntă-ți și tu dragonii cu curaj.

MARIE STORY ESTE ILUSTRATOARE ȘI DESIGNER LIBER-PROFESIONIST ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN SUA. ACEST ARTICOL ESTE ADAPTAT DINTR-UN ARTICOL DE PE SITE-UL JUST1THING,¹ UN WEBSITE CREȘTIN DE MODELARE A CARACTERULUI CELOR TINERI. ■

Curajul este moneda tuturor celor ce aleg să facă ceea ce este corect.
– Florence Nightingale (1820-1910),
reformatoare socială de origine engleză care a pus bazele asistenței medicale moderne

Cel mai mare pericol cu care ne confruntăm cu toții... nu este că vom eșua în viață, sau că vom cădea pradă viciilor evidente, sau că vom fi extrem de nefericiți, sau că vom simți că viața nu are nici o semnificație – nici una din acestea. Pericolul este să nu înțelegem cea mai mare semnificație a vieții, să nu atingem ce are cel mai bun să ne ofere, să ratăm cea mai profundă și mai de durată fericire, să nu ne putem ocupa de lucrurile cele mai necesare, să nu fim conștienți de focul vieții cu lumina Prezenței lui Dumnezeu – și să fim mulțumiți astfel – acesta este pericolul: ca într-o zi să ne trezim și să descoperim că am fost ocupați cu problemele vieții și nu am trăit cu adevărat viața.

– Phillips Brooks (1835-1893), cleric american și scriitor ■

CEL CE VINE ÎN AJUTOR

DE SUNIL KUMAR

EU ȘI NIȘTE PRIETENI AJUTAM LA DESCHIDEREA unui salon de înfrumusețare iar partea mea era să instalez sistemul de recreere. Salonul trebuia să aibă câte un TV cu sistem audio complet la fiecare punct de lucru, etc. Am fost entuziasmat să lucrez la acest proiect dar nu după mult timp mi-am dat seama că anumite lucruri mă depășeau.

Am încercat o vreme să rezolv, fără succes, problema destul de complexă a cablării fiecărui set la setul principal, să fac ca sunetul să funcționeze independent la fiecare, etc. Am tot rumegat problema în mintea mea, dar în final am recunoscut, frustrat, că am nevoie de ajutor.

Am stabilit o întâlnire cu cineva specializat în astfel de lucruri să văd dacă-mi poate da niște sfaturi. Rezultatul a fost că am primit ajutor pentru proiectul meu dar am și învățat ceva important în același timp.

Acest tânăr era plin de energie și de viață. Îi plăcea să accepte provocările și nu se mulțumea cu un „Nu”. De fiecare dată când îi arătam ceva ce mie mi se părea un obstacol, el găsea o soluție. Uneori această soluție implica să meargă înapoi și să schimbe ceva ce inițial am crezut că va merge și astfel, în final, am găsit soluții pentru fiecare problemă. N-a durat mult și am făcut schema întregului sistem. Am putut pune în practică toate soluțiile găsite, iar acum salonul are televizoarele funcționale individual.

M-a făcut să mă gândesc și la cum aș putea să-i ajut și eu pe alții cu ceea ce știu cel mai bine. Dacă ar depune fiecare puțin efort să descopere, să analizeze și să rezolve probleme, călătoria noastră prin viață ar fi mai ușoară și mai optimistă.

SUNIL KUMAR ESTE CONSILIER ȘI LIFE COACH ÎN INDIA. ■

Măine Dumnezeu nu te va întreba: „Ce ai visat? Ce ai gândit? Ce ai plănuit? Ce ai propovăduit?” El te va întreba: „Ce ai făcut?”
– Michel Quoist (1918-1997)

Cel care gândește în termenii soluțiilor rezolvă problemele mai eficient pentru că nu pierde timpul cu nefolositoarele „dacă” ci trece direct la treabă cu creativul „cum”.
– Norman Vincent Peale (1898-1993)

Cel ce atinge succesul într-o acțiune îndrăznească rezolvă fiecare problemă pe măsură ce îi apare în cale... El continuă să meargă înainte în ciuda obstacolelor cu care se confruntă.
– W. Clement Stone (1902-2002)

Privește broasca țestoasă. Ea avansează doar dacă își scoate capul afară din carapace.
– James Bryant Conant (1893-1978)

DE ROSANE PEREIRA

CÂND ERAM MICĂ TATA s-a înscris într-un club de alpinism unde oameni din tot Rio se întâlneau duminicile și făceau excaladări împreună. Odată ce a învățat traseele a început să ne ia și pe noi, copiii, și alți tineri din vecini, să urcăm piscurile din zonă. Crescând, am început să asemui viața cu un șir de munți, în care fiecare vârf trebuie cucerit într-un mod diferit.

Fiul meu mai mic, Mat, suferă de deficiență de atenție (ADHD). Este hiperactiv și se concentrează cu dificultate. Îi este greu să învețe să se comporte corect și să înțeleagă regulile. Pe de altă parte, este foarte grijuliu și se înțelege neobișnuit de bine cu animalele și cu copiii mici.

Am crezut întotdeauna că dacă voi avea un copil cu dizabilități sau cu dificultăți de învățare voi fi descurajată sau supărată pe Dumnezeu, însă când am primit diagnosticul pentru Mat prima mea

reacție a fost de dragoste profundă și de compasiune. L-am ținut pe Mat strâns la piept și am gândit: *Acesta este următorul nostru munte și îl vom urca împreună.* Am fost binecuvântată cu multă susținere din partea prietenilor care m-au ajutat să găsesc cât mai multe informații despre starea lui.

De-a lungul anilor am avut momente de îndoială și m-am întrebat „De ce noi?”, însă Dumnezeu a găsit modalități de a mă reasigura de dragostea Sa specială pentru Mat. De multe ori Mat primea atenții speciale, spre exemplu când am mers în Chile să o vizităm pe fiica mea mai mare și familia ei, iar Mat s-a împrietenit cu piloții și echipajul avionului. Deoarece îmbarcarea fusese întârziată Mat a apucat să vorbească mult timp cu ei în spaniola lui stălcită și a fost entuziasmat când pilotul i-a menționat numele și l-a

invitat în carlingă.

Dimineața devreme avionul a trecut pe lângă muntele Aconcagua (6961 m). Era pentru prima oară când vedeam un munte atât de înalt încât și avioanele trebuiau să-l ocolească. Era un pisc maiestuos, cu sute de munți mai mici în jurul lui. Erau cu toții acoperiți de zăpadă, ce strălucea în primele raze ale soarelui.

Viața poate fi la fel de frumoasă precum Anzii în lumina răsăritului, chiar dacă este format din mulți munți înalți. Până acum, fiul meu Mat a fost ca muntele Aconcagua pentru mine. Chiar dacă nu a fost ușor, m-am bucurat de fiecare clipă a urcușului nostru!

ROSANE PEREIRA ESTE PROFESORĂ DE LIMBA ENGLEZĂ ȘI SCRITOARE ÎN RIO DE JANEIRO, BRAZILIA, ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL. ■

PERSEVEREAZĂ SPRE PERFECȚIUNE

DE MARIA DOEHLER

PRIETENA FIICEI MELE, Jenni, are 12 ani și urmează un program riguros de gimnastică. De patru ori pe săptămână ea exersează câte patru ore după școală. Își face temele pentru școală în mașină când merge la antrenamente și mănâncă cina în mașină când vine de la antrenamente.

Aceasta a fost dintotdeauna alegerea ei. Îi place gimnastica și vrea să ajungă cât de departe poate cu asta. Câștigase deja câteva medalii și era considerată cea mai bună gimnastă la nivelul ei din zonă când s-a înscris în acest program

intens de antrenamente ca să obțină o bursă sportivă pentru colegiu.

După câteva luni a recunoscut și ea că este un program greu. Uneori era frustrată că îi era greu să-și mențină notele bune la școală și progresul la gimnastică, sau că nu mai avea timp pentru prietenii ei. Antrenorii ei aveau mari așteptări de la ea și se așteptau de la ea să nu se plângă și să persevereze.

Deci, de ce face ea lucrul acesta? Pentru că își urmează visul. Își ia talentul și îl dezvoltă într-o abilitate.

1. Vezi Matei 25:14-30

și Luca 19:12-28.

2. Matei 25:20,21

3. Matei 25:25

4. Matei 25:26-29

5. www.just1thing.com

Mulți dintre noi nu avem capacitatea de a ne împinge înainte până la excelență. Gândul angajamentului, disciplinei și efortului necesar este suficient ca să ne facă să ne răzgândim. Însă cu toții avem ocazia de a dezvolta perfecțiunea în viața noastră, de a ne atinge potențialul maxim, de a face ceva remarcabil. Din păcate, ingredientul care ne lipsește cel mai des este angajamentul de a merge până la capăt.

În pilda talanților¹ Iisus povestește despre un om bogat care pleacă într-o călătorie. El cheamă trei dintre servitorii lui și le explică că vrea ca ei să se ocupe de proprietatea lui cât el este plecat. El dă fiecăruia dintre ei câțiva talanți în funcție de ceea ce probabil știa dinainte despre caracterul și capacitatea fiecăruia.

Primului îi dă cinci talanți, celui de-al doilea, doi talanți, iar ultimului, un talant. Acești talanți nu erau ceva ce putea fi ținut într-un protofel. Un talant era echivalentul a 43,6 kg de argint și ar valora acum cam 30,000 \$. Deci, dacă primești cinci talanți este o ocazie imensă, dar chiar și un talant nu este de neglijat.

Stăpânul plecă pentru o vreme iar la întoarcere vrea să știe ce au făcut servitorii cu averea lui. Primul servitor îi spuse: „Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am câștigat cu ei alți cinci talanți”. Stăpânul a fost foarte mulțumit și i-a spus: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!”²

Cel de-al doilea și-a dublat și el talanții primiți și a primit același răspuns de la stăpânul lui. Însă cel de-al treilea servitor a avut o poveste diferită: „Mi-a fost teamă și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pământ; iată-ți ce este al tău.”³

Iar răspunsul stăpânului a fost diferit: „Rob viclean și leș!... se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu! Luați-i, dar, talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Pentru că celui ce are i se va da și va avea de prisos; dar de la cel ce n-are se va lua și ce are”⁴. Cel de-al treilea ascunsese talantul ca să-l păstreze în siguranță. Însă stăpânul ar fi dorit ca el să facă ceva cu acel talant.

Unii cercetători consideră această pildă ca fiind originea cuvântului „talent” folosit azi cu înțelesul de „dar, abilitate sau îndemânare”. Când privim povestea în acest context devine evident că Dumnezeu se așteaptă de la noi să facem ceva cu talentele și îndemânările pe care ni le-a dat. „A face ceva” implică și muncă și riscuri.

O admir pe Jenni pentru ceea ce face cu talentul ei. Știu că ceea ce învață prin disciplină, sacrificiu și angajament îi va fi de mare valoare tot restul vieții.

Dacă ai un talent sau o calitate pe care Dumnezeu ți-a dat-o, investește în ea. Cultiv-o pentru Dumnezeu. Poate că nu poți știi acum ce va face El cu asta, însă un lucru pe care îl poți știi este că la finalul călătoriei vieții, precum servitorului conștiincios, Îl vei auzi spunându-ți: „Foarte bine”.

MARIA DOEHLER TRĂIEȘTE ÎN PREZENT ÎN TEXAS CU SOȚUL ȘI COPIII EI ȘI CONDUCE O MICĂ AFACERE DE FAMILIE. ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ UN ARTICOL DE PE SITE-UL JUSTITHING.⁵ ■

DRUMURI NOI

DE JOYCE SUTTIN

A DURAT CU SIGURANȚĂ MULT TIMP PÂNĂ S-A ÎMPLINIT! Luni de zile am suferit ocolișuri și amânări. Traficul era atât de îngreunat în zona în construcție că o evitam pe cât posibil. Uneori drumul era atât de îngreunat că îmi doream să nu fi început niciodată să-l „îmbunătățesc”. Apoi, după ce am îndurat drumuri îngustate, porțiuni în lucru și foarte, foarte lungi întârzieri ce mi s-au părut o veșnicie, astăzi de dimineață am circulat cu ușurință pe o bucată minunată de asfalt neted. Eram entuziasmată.

Oare viața nu este la fel? Ne obișnuim cu rutele și rutina zilnică. Chiar dacă sunt puțin problematice, ne sunt familiare și comode. Ocolim gropile și nu ne mai gândim la ele. Apoi ne supărăm cel care nu este familiarizat cu ruta noastră foarte deteriorată și nu știe cum să o parcurgă. În final vedem mașinile mari și conurile portocalii și ne dăm seama că a venit vremea schimbării și că acea îmbunătățire – necesară probabil de mult timp – se va împlini.

Asemenea activității celor de la drumuri, munca lui Dumnezeu în viața noastră nu se întâmplă peste noapte. Fie că este timpul pentru o lărgire, pentru un nou strat de asfalt sau o bucată nouă de drum, cere din partea noastră mult curaj

ca să-L lăsăm pe Dumnezeu să ne călăuzească spre ceva nou.

Deseori pregătirile par să dureze o veșnicie. Apoi, în sfârșit, vine ziua când ești din nou pe drum. Câteva cotituri și curbe și ești pe drum, spre locul pe care Dumnezeu l-a pregătit pentru tine. S-a zis cu rutinele, cu gropile și cu întârzierile! Poate îți va lua puțin să te obișnuiești cu noul drum, însă merită.

Când ne apropiem de începutul oricărui proiect nou – sau chiar dacă nu suntem încă în acea poziție, ci doar ne luăm în considerare opțiunile – este bine să ne gândim la drumurile noi. Oare face Dumnezeu ceva nou? Oare acele întârzieri care ne pun la încercare răbdarea înseamnă că un drum neted se va întinde înaintea noastră?

Hai să privim spre viitor cu entuziasm și anticipație. Decât să ne plângem de drumurile vechi, sau de neplăcerile aduse de schimbări, să ne concentrăm pe ceea ce urmează înaintea noastră. Viața are urcușuri și coborâșuri, opriri și porniri, însă în cele din urmă vom călători din nou fericiți pe drumul drept pe care Dumnezeu l-a plănit pentru noi.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESORĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA. ■

ÎN CURS DE EXECUȚIE

DE ALEX PETERSON

ÎNTR-UN FEL, din punctul de vedere al lui Dumnezeu, suntem cu toții ca niște lucrări în curs de execuție. El a început bine multe „proiecte”, chiar perfecte în felul lor, dar care nu sunt complete. Din fericire pentru noi, Maestrul nu încetează în a lucra la creația Sa – ne modelează, ne dăltuiește, ne lustruiește ca să progresăm și să ne apropiem de El.

Iată aici cinci modalități prin care putem progresa în relația noastră cu Tatăl nostru ceresc.

IMPLICĂ-L PE DUMNEZEU ÎN LUAREA DECIZIILOR. De când suntem mici învățăm prin călăuzirea părintească. Tot astfel, creștem spiritual când învățăm să urmăm călăuzirea Tatălui nostru, când venim la

El în rugăciune și punem în practică, în deciziile noastre, principiile spirituale din Cuvântul Său.¹

EXERSEAZĂ-ȚI CREDINȚA. Tot așa cum învățăm din experiență – suferind consecința deciziilor greșite sau bucurându-ne de răsplățile alegerilor corecte – creștem spiritual atunci când credința noastră este încercată și când ajungem să vedem că ea este soluția la problemele vieții.²

DĂRUIEȘTE DIN TINE ÎNSUȚI. Atunci când uităm de noi înșine și ne concentrăm asupra nevoilor altora, încercând să-i facem fericiți, Dumnezeu ne poate folosi, ca prin noi să-și exprime dragostea Lui pentru oameni. Și, pe măsură ce revărsăm din noi, Dumnezeu revarsă asupra noastră. „Unul care dă cu mâna largă, ajunge mai bogat; și altul, care economisește prea mult, nu face decât să sărăcească. Sufletul binefăcător va fi săturat”.³

RECUNOAȘTE-ȚI PUNCTELE SLABE ȘI ÎNCEARCĂ SĂ TE SCHIMBI. Nu există persoană care să nu poată îmbunătăți ceva în viața sa. „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”.⁴ Nu este greu de acceptat în termeni generali că suntem imperfecți. Este mai greu când trecem la detalii despre greșelile sau slăbiciunile noastre. Este umilitor să recunoaștem când greșim, chiar și numai față de noi înșine și de Dumnezeu. Dar dacă o facem revenim pe drumul progresului spiritual.⁵

ACCEPTĂ NOILE PROVOCĂRI. Face parte din firea umană, mai ales odată cu îmbătrânirea, să spunem: „Așa sunt eu” sau „Pot face asta, dar nu și asta” însă această atitudine ne poate opri creșterea emoțională. Nu putem progresa decât dacă mergem înainte și mergem înainte atunci când îmbrățișăm noile provocări ale vieții. ■

1. Vezi Iacov 1:5.

2. Vezi Iacov 1:3.

3. Proverb 11:24-25

4. Romani 3:23

5. Vezi Iacov 4:10.

CULORILE

DE JANET KLUCK

CU TOȚII AVEM PLANURI care nu s-au materializat așa cum am sperat, rugăciuni care parcă nu au trecut de tavan, vise sfârâmate și ne întrebăm oare ce nu a mers bine. Ne continuăm viața, însă aceste aparente eșecuri ne rămân în minte cu un semn de întrebare. *De ce lucrurile nu s-au întâmplat așa cum am plănuit, sau cum am sperat, sau cum m-am rugat?*

În filmul de animație *Iosif, regele viselor*¹ este o scenă în care Iosif, după ce fusese vândut de frații săi în sclavie și dus în Egipt, este cumpărat de Potifar și spală podele. Parcă își imagina frații râzând și bătându-și joc de el. Iar situația îi este îngreunată și de resentimentele și furia înabușită din el.

Bineînțeles că dacă ar avea cineva dreptul să fie furios și necăjit, acesta era Iosif. Fusese trădat chiar de cei care ar fi trebuit să-l protejeze și să-l susțină, de propria lui familie. Oricare ar fi fost planurile lui Iosif înainte, s-au spulberat și

1. DreamWorks Animation, 2000

2. www.just1thing.com

TABLOULUI

s-au risipit peste nisipuri în lungul lui drum spre Egipt. Viitorul lui era într-adevăr negru!

Dar după cum noi știm, iar Iosif avea să afle mai târziu, povestea nu se încheiase. După ce va trece prin alte încercări și dificultăți, Iosif ajunge în poziția de a salva viitorul unei țări și a familiei sale. Și prin tot ce a făcut Dumnezeu prin el, a învățat cât de vast și de perfect este planul lui Dumnezeu. Dumnezeu poate lua lucrurile cele mai groaznice și le poate transforma în speranță și viitor. Visele lui Iosif s-au împlinit, dar nu în felul în care el se așteptase, plănuiase sau chiar își imaginase.

Imaginează-ți un tablou uimitor agățat pe peretele unui apartament. A fost pictat de un mare artist și conține contraste de imagine, de culoare, de forme și de elemente pe care le-ai putea observa dacă ai privi tabloul în ansamblu. Însă tu nu ești în apartament și nu poți vedea tabloul decât prin gaura cheii, iar astfel nu poți vedea decât o parte întunecată. Poate gândești: *Ce tablou întunecat și deprimant! De ce nu a folosit artistul și niște culor mai aprinse și nu a dat picturii mai multă lumină?*

Cam așa este de obicei felul cum ne vedem noi viețile. Ne concentrăm asupra aspectelor întunecate, a pierderilor și a eșecurilor. Însă în tot acest timp viața noastră este un tablou minunat, colorat, vioi și luminos; problema este că noi îl privim printr-o mică gaură de cheie. Dacă ne-am vedea viața dintr-o perspectivă mai largă, mai completă, am observa multe alte elemente și culori și nuanțe, iar acea micuță imagine s-ar preschimba într-o capodoperă uimitoare, așa cum este într-adevăr văzută prin ochii lui Dumnezeu.

Poate că aceste pete întunecate din viața noastră să fie vreo prietenie pierdută, vreo despărțire dureroasă, vreo ocazie ce nu s-a materializat sau sentimentul că țelurile și visele noastre se destrămă ușor doar pentru că așa e viața – complicată, ocupată și nu este întotdeauna de partea noastră. Însă toate se pot schimba! Dumnezeu poate vindeca o inimă frântă dacă-I dai toate bucățile.

Am citit recent că nu-L putem dezamăgi pe Dumnezeu fiindcă El știe deja că nu suntem perfecți. El este conștient de eșecurile noastre – chiar de păcatele noastre – dar continuă să ne iubească cu mai multă intensitate, mai multă grijă și mai multă compasiune decât am putea înțelege noi. Dacă am încerca să-L înțelegem pe Dumnezeu sau planul Său și să forțăm lucrurile să se încadreze în perspectiva noastră foarte limitată, nu am face decât să fim dezamăgiți de noi înșine și de El atunci când lucrurile nu se întâmplă așa cum am visat și am sperat.

El are visele Lui pentru viețile noastre – vise pline de lumină și culoare, de profunzime și textură – și așteaptă cu pensula în fața pânzei, gata să le picteze în realitate. Tot ce trebuie să facem este să-I facem loc să lucreze și să creeze ceva minunat.

JANET KLUCK ESTE BLOGGER ȘI MAMĂ A 10 COPII ȘI TRĂIEȘTE ÎN SUA. ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ UN ARTICOL DE PE SITE-UL JUST I THING.² ■

DUMNEZEU ÎN *Tine*

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTAT

CU TOȚII AVEM NEVOIE SĂ CREDEM ÎN NOI ÎNȘINE – sau cel puțin să credem că Dumnezeu este în noi și că ne poate folosi. Deoarece Dumnezeu folosește indivizi care să-I facă munca, trebuie să credem că suntem capabili. Avem nevoie de credință în capacitatea Lui de a lucra prin noi. Trebuie să avem curajul să încercăm, ceea ce înseamnă să-I permitem lui Dumnezeu să încerce prin noi.

Noi suntem slabi și facem greșeli, însă Dumnezeul nostru este invincibil. Noi suntem niște vase de lut, însă ne-am dat viețile și inimile Lui, El a devenit una cu noi, iar acum poate lucra prin noi. „Dar aceia din popor care vor cunoaște pe Dumnezeul lor vor rămâne tari și vor face mari isprăvi”.¹

Dumnezeu dorește să fim sme-

riți și să depindem de El și de asemenea să avem încredere în puterea și în capacitatea Sa de a ne folosi pentru slava Sa, chiar și atunci când ne simțim incapabili. Dă-i creditul lui Dumnezeu și crede că poți face ceea ce El dorește, deoarece El o poate face prin tine. „Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea”.²

Iată încă câteva idei pe acest subiect:

- Credința în tine este o combinație între încrederea în Dumnezeu și infailibilitatea Sa și credința de a acționa în conformitate cu această încredere.
- Ai nevoie de smerenie ca să-ți recunoști neputința și în același timp să recunoști capacitatea lui Dumnezeu de a face orice prin tine. „Pot totul în Hristos care mă întărește”.³
- O astfel de credință permite puterii lui Dumnezeu să se desăvârșească în slăbiciunea ta.⁴

- Credința nu stabilește limite. Ea Îl lasă pe Dumnezeu să hotărască ce poate fi făcut.

Însă, bineînțeles, indiferent câtă credință avem, viața nu va fi lipsită complet de probleme și nu va merge ca pe roate. Dumnezeu ne va ajuta, însă va trebui să luptăm și noi. Însă indiferent cât de greu trebuie să luptăm, sau cât de multe lucruri trebuie să se schimbe, știm că vom câștiga. Iisus ne-a spus: „Toate lucrurile sunt cu puțință celui ce crede”.⁵

Să cultivăm în viața noastră o atmosferă de credință – o credință care crede, speră și se așteaptă la ce este mai bine și care știe că Dumnezeu se va îngriji tot timpul de noi; El își va ține promisiunile din Cuvântul Său.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

1. Daniel 11:32

2. Filipeni 2:13

3. Filipeni 4:13

4. Vezi 2 Corinteni 12:9.

5. Marcu 9:23

MOMENTE DE LINIȘTE
DE ABI MAY

SENTIMENTUL VICTORIEI

SE CONSIDERA UN ÎNVINGĂTOR, însă unii se întrebau de unde a ajuns la această concluzie. Trupul îi era învinețit și rănit de la numeroasele lovituri. Viața lui mereu pe drumuri și-a spus cuvântul. Și, pe lângă asta, și-a pierdut libertatea și era foarte probabil că va ajunge să fie executat.¹

A avut un început promițător, se născuse în elita societății, ceea ce i-ar fi deschis multe uși.² Însă după ce s-a alăturat noii credințe a fost închis de multe ori pe nedrept,³ a fost interogată cu violen-

ță,⁴ a naufragiat de trei ori⁵ și chiar lovit o dată cu pietre. A scăpat la limită din câteva conspirații,⁶ dar nu a scăpat complet de violență.

Iar pe lângă opoziția și respingerea feroce, s-a confruntat și cu sărăcia și lipsurile. El a scris: „Până în clipa aceasta suferim de foame și de sete, suntem goi, chinuiți, umblăm din loc în loc... am ajuns ca gunoiul lumii acesteia, ca lepădătura tuturor”.⁷ Deci avea multe necazuri, până acolo că uneori viața i se părea insuportabilă.⁸

În astfel de circumstanțe pare de necrezut că el poate declara cu convingere: „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în “ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept”.⁹

Pavel s-a considerat un învingător deoarece orice aparent eșec fusese risipit de satisfacția interi-

oară a convingerii că făcuse ceea ce Dumnezeu s-a așteptat de la el. El și-a asigurat victoria finală, lucru pe care îl putem face și noi dacă ne folosim talentele și timpul spre slava lui Dumnezeu. (Să sperăm că viața noastră va conține mai puține dificultăți decât cea a viteazului Pavel!)

ABI MAY ESTE SCRITOARE
INDEPENDENTĂ ȘI PROFESOARĂ
ÎN MAREA BRITANIE. ■

TOT MAI LUMINOASĂ

Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei. – *Proverbe 4:18*

Dragă Iisus, vino te rog în viața mea și însoțește-mă pe drumul meu, orice mi-ar rezerva el.

1. Vezi 2 Timotei 2:9.
2. Vezi Fapte 22:28.
3. Vezi Fapte 16:19-25; 21:27-33.
4. Vezi Fapte 22:22-24.
5. Vezi 2 Corinteni 11:25.
6. Vezi Fapte 9:23-25; 23:12-15.
7. 1 Corinteni 4:11,13
8. Vezi 2 Corinteni 1:8.
9. 2 Timotei 4:7-8

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

TU EȘTI ÎNVIŢĂTORUL MEU

În împărăția Mea cerească, pe tărâmul spiritual, toți sunt fericiți și împliniți deoarece înțeleg mai bine dragostea Mea. Nu pun la îndoială dragostea Mea pentru ei deoarece i-au simțit plinătatea. Au o mare pace și bucurie. Nu există sentimentul că unul este mai important decât altul, că unul este mai iubit decât altul, deoarece sunt mulțumiți să știe că sunt iubiți pentru ceea ce sunt. Ei înțeleg că Eu am murit pentru fiecare, că I-am salvat pe fiecare și, astfel, fiecare este deosebit pentru Mine.

Tot așa este și cu tine. Tu ești deosebit pentru Mine! Dragostea Mea pentru tine este personală. Să nu gândești niciodată că ești doar unul dintr-o mulțime. Să nu gândești niciodată că, deoarece sunt atât de mulți alții Eu nu te văd sau că dragostea Mea se va epuiza înainte de a ajunge la tine.

Îți cunosc dorințele ascunse, temerile și nesiguranțele. Îți cunosc și greșelile și te iubesc la fel de mult. Eu sunt dragostea, mila și înțelegerea. Atunci când te zbați, când ești tentat, obosit sau slăbit, îmi pasă de tine. Când ești victorios, Eu mă bucur alături de tine.

Te iubesc și am grijă de tine și nu sunt departe de tine. Lasă-Mă să te copleșesc cu dragostea Mea. Lasă-Mă să te împresor cu căldura dragostei Mele. Lasă-Mă să te învelesc cu siguranța dragostei Mele. Lasă-Mă să-ți arăt cât ești de prețios pentru Mine.